

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1146/2020
09.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милић Милић, адвокат из ..., против туженог „Граха аутомотив“ ДОО Баточина, ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4319/18 од 26.11.2019. године, у седници одржаној 09.12.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4319/18 од 26.11.2019. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4319/18 од 26.11.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 9/16 од 08.08.2018. године, којом је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се као незаконито поништи решење туженог без броја од 12.11.2015. године којим му је отказан уговор о раду као и захтев за враћање на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка од 150.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), па је оценио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Побијаном пресудом оцењени су жалбени наводи од одлучног значаја.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац који је код туженог био у радном односу на неодређено време по основу закљученог уговора о раду од 04.05.2012. године, распоређен на пословима магационера, у потпуности је прошао обуку за безбедан и здрав рад на тим пословима а упознат је са ризицима рада на том радном месту обвештењима, упутствима и инструкцијама за безбедан и здрав рад. Побујаним решењем директора туженог од 12.11.2015. године, тужиоцу је након писано датог упозорења на које се изјаснио, отказан уговор о раду због непоштовања радне дисциплине, која је такве природе да не може да настави рад код послодавца. Наиме, тужилац се 23.10.2015. године, у циљу извршења радног налога, без коришћења мердевина попео на висину од 2-3 метра, што је због могућности повређивања актима послодавца изричито забрањено; па је том приликом променио угао снимања сигурносне камере постављене од стране технички обучених лица на начин да покрива улаз у магацин. У одговору на упозорење тужилац је навео да се критичног дана приликом спремања репро материјала попео на раф и приликом спуштања са рафа случајно закачио камеру коју је затим подигао у положај у коме је била, јер у магацину у том моменту није било ниједног електричног виљушкара којим би могао да се попне на раф и дохвати материјал. О наведеном никог није обавестио а није имао лоших намера да то уради. У поступку пред судом је утврђено да се тужилац приликом извршења радног налога (да спусти бужир односно црево које се налазило у кутији са високе полице у магацину) попео на раф без коришћења мердевина и виљушкара (и поред видно истакнуте забране) и том приликом намерно руком померио сигурносну камеру, услед чега је иста променила угао снимања, те да је био свестан да је такво понашање у супротности са одредбама општих аката послодавца којим се регулише безбедност и здравље радника на раду.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови закључили да су у конкретном случају били испуњени услови да се тужиоцу откаже уговор о раду на основу члана 179. став 1. тачка 3. Закона о раду, због повреде радне дисциплине прописане Правилником о раду од 02.04.2007. године, који је био на снази у време доношења оспореног решења, односно понашања тужиоца које је такво да не може да настави рад код послодавца. Ово из разлога што је одредбом члана 28. став 1. Правилника о безбедности и здрављу на раду код туженог изричито предвиђена повреда запослених у овој области, па се тужиочево понашање може подвести под неизвршавање и несавесно извршавање обавеза из области безбедности и здравља на раду (тачка 1) као и одбијање налога и наређења одговорних лица у вези са спровођењем примене мере и норматива безбедности и здравља на раду (тачка 11). Међутим, иако упознат са ризицима на радном месту магационера (прошао обуку за безбедан и здрав рад на радном месту магационера, виљушкара и машинског повијања кабловских сетова), као и процедуром узимања, скидања и спуштања потребаног материјала са рафова, тужилац је описаним понашањем повредио радну дисциплину прописану актом туженог, због чега не може да настави рад код послодавца. Тужени је приликом доношења оспореног решења спровео процедуру прописану одредбом члана 180. до 185. Закона о раду, па је побујано решење донето у законом прописаној процедури.

Супротно наводима жалбе и ревизије и упозорење и побијано отказно решење садрже опис повреде радне дисциплине у чињеничном и материјално-правном смислу. Осталим наводима ревизије не доводи се у сумњу правилност побијаног решења, па је Врховни касациони суд на основу члана 414. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић